

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210190
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512210190.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu N. I., I..W..V., so sídlom v D., K. Č.. XX, proti žalovanej Q. O., bývajúcej v I. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v J., I. Č.. XX, o zaplatenie 497,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 7.1.2013 č.k. 17C/257/2012-57 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách odvolacieho konania sumu 16,11 eura platbou S.. Q. K. do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil a uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 81,66 eura na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodol tak o žalobe zo dňa 15.6.2012, ktorou sa žalobca domáhal, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť mu 497,03 eura s príslušenstvom titulom dlžoby na telekomunikačných službách, ktoré jej boli poskytnuté jeho právnym predchodcom. Konanie vo veci zastavil v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, ako aj späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania vo veci písomným podaním zo dňa 18.12.2012 a to s poukazom na ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a § 96 ods. 1,2 a 3 O.s.p..

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. majúc za to, že žalobca tým, že zobral podaný návrh v celom rozsahu späť, keď z obsahu späťvzatia je nesporné, že tak urobil bez uvedenia konkrétneho dôvodu, zavinil jeho zastavenie. Zároveň poukázal na to, že aj keď v späťvzatí návrhu žalobca navrhoval, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania, neuviedol žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhrada trov konania za použitia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. nebola výnimočne priznaná. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v konaní považoval za účelné a preto vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za celkovo dva úkony právnej služby á 33,20 eura (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších zmien a doplnkov [ďalej len : „Advokátska tarifa“]) + režijný paušál (podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify) v sume 2 x 7,63 eura, spolu 81,66 eura. Priznané trovy právneho zastúpenia uložil zaplatiť na účet zástupcu vedľajšieho účastníka (149 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zmenil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Odvolanie odôvodnil tým, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je v rozpore s procesnou úpravou tohto inštitútu a úpravou náhrady trov konania, pretože táto sa primárne spravuje zásadou úspechu, popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah, pretože z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi ním a navrhovateľom. Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. tak predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý vstupuje do konania. Úspech vedľajšieho účastníka tak nie automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom mal v konaní vystupovať. Vyslovil názor, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je aj v rozpore s dobrými mravmi, a predstavuje zneužitie procesného ustanovenia evidentne motivovaného jeho snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Aj z názvu vedľajšieho účastníka vyplýva, že právna pomoc pri ochrane spotrebiteľov by mala byť poskytovaná primárne týmto občianskym združením. Navyše sa predpokladá, že na realizáciu takejto činnosti (z dôvodu jeho deklarovaného predmetu činnosti) bude dostatočne odborne a personálne vybavený. Náklady na zastúpenie advokátom tak v žiadnom prípade nepredstavujú účelne vynaložené trovy, a pre priznanie nároku na ich náhradu preto nie je žiaden právny dôvod.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania potvrdiť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznil, že nimi uplatnené trovy právneho zastúpenia bezprostredne súviseli s konaním a ich právne zastúpenie sa javí byť vysoko efektívne, keď žalobca si uvedomuje riziko náhrady trov konania a často berie (aj v iných obdobných konaniach) podané návrhy späť. Trovy právneho zastúpenia pritom nie sú ani nadbytočné a nepredstavujú ani nadmerné náklady, pretože vyjadrenie k žalobnému návrhu podali pri prvom úkone, ktorý im patrilo a uplatnená hodnota trov konania bola stanovená v súlade s advokátskou tarifou. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia im vyplýva z príslušných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky ako aj Občianskeho súdneho poriadku. Tvrdenie žalobcu, že občianske združenie (vzhľadom na deklarovaný predmet činnosti) musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom je nesprávny, neústavný a neudržateľný, pretože takýto názor popiera ústavou zaručené právo každého (teda aj osôb bez odborných právnych znalostí) slobodne sa združovať s inými osobami do občianskeho združenia takéhoto charakteru. Zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, keď účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka, ktorý následne aj správne právne posúdil ak žalobcu zaviazal na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť

si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal žalobcu, ktorý tým že zobral podaný návrh na začatie konania v priebehu konania späť procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Neobstojí ani námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods. 3 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcom na základe plnomocenstva (§ 28 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania (a po oboznámení sa s vyjadrením k žalobnému návrhu, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku) v zobral žalobca podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť.

Vzhľadom na tieto podstatné skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník v danom prípade vedľajší účastník.

Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia a to za 1 úkon právnej pomoci - písomné podanie - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. vychádzajúc z predmetu odvolania 81,66 eura, teda za 1 úkon právnej pomoci v sume 8,30 eura (t.j. 1/2 zo sumy 16,60 - eura) + rež. paušál v sume 7,81 eura, trovy konania spolu v sume 16,11 eura. Žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli a žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto im náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.